

SOMETHING NEW
CHRISTIANIA MANNSKOR
CONDUCTOR MARIUS SKJØLAAS

JON MOSTAD

1. _____ I BUTIKKENES SKOGER (01:53)
2. _____ PUSTEØVELSE (03:00)

BJØRN H KRUSE

3. _____ O, FROM WHAT POWER (03:47)

KJELL HABBESTAD

HYMNI ET SEQUENTIAE

4. _____ AETERNE REX ALTISSIME (00:46)
5. _____ PANGE LINGUA (03:36)
6. _____ IESU NOSTRA REDEMPTIO (00:45)
7. _____ LAETA DIES (03:02)
8. _____ SACRIS SOLEMNIIS (03:34)
9. _____ GLORIA, LAUS ET HONOR (02:05)
10. _____ VENI CREATOR SPIRITUS (00:54)

KNUT NYSTEDT

11. _____ BEATA NOBIS (05:05)

WOLFGANG PLAGGE

NATTENS SANGER

12. _____ MÅNESKINNSFART PÅ HAVET (05:47)
13. _____ MÅNESKINNSSTEMNING (04:37)
14. _____ I NATTEN (02:14)

KJELL MØRK KARLSEN

15. _____ QUI DEGIS IN PRÆSIDIO ALTISSIMI (03:02)

CARL-ANDREAS NÆSS

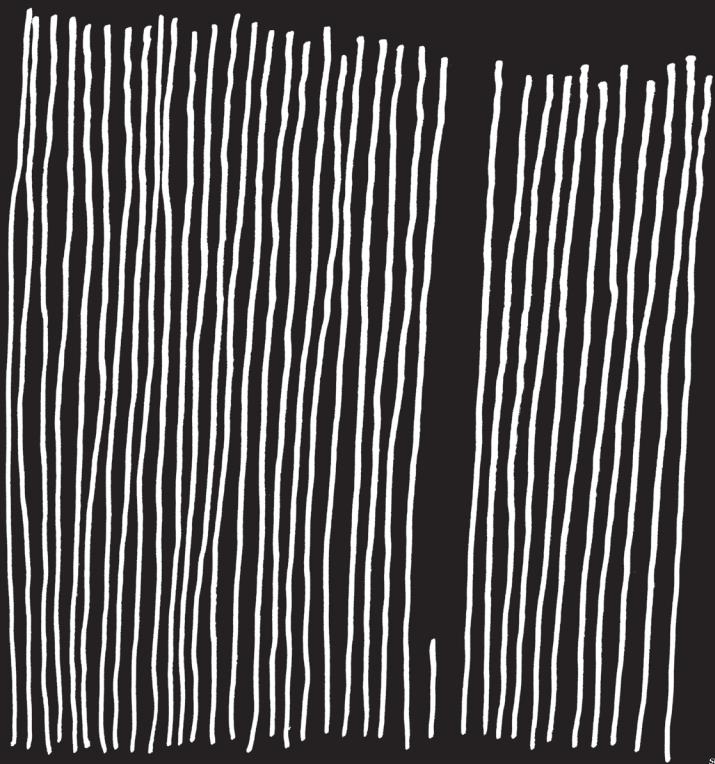
16. _____ VELDIG REISER LANDET SEG (04:04)

HENRIK ØDEGAARD

17. _____ OG HER ER GUTEN (02:01)
18. _____ FRI (03:38)

SOMETHING NEW
CHRISTIANIA MANNSKOR
MARIUS SKJØLAAS

LAWO
CLASSICS

SOMETHING NEW CHRISTANIA MANNSKOR

Utsagnet «intet nytt under solen» er ett av de mest forterpede og seiglivede uttrykk språket vårt besitter. I virkelighetens verden er forholdet nok snarere omvendt: Ikke to dager – ikke en gang to åndedrett – er like; uansett hva vi mennesker måtte mene og føle om likhet, egalitet og jevnhet – alt endrer seg ustopkelig i oss, med oss og rundt oss. Dette er en av de største utfordringer ved det å være et skapende menneske, i dette tilfellet komponist: Intet av det en håper å feste til notebladet når ut til offentlighetens ører nettopp slik det opprinnelig var tenkt, faktisk endrer det seg allerede fra det øyeblikket den første kreative tanken tenkes til den rekker frem til notebladet.

Kunst klassifiseres ofte i forhold til den tidsånd som hersket på det tidspunkt den kom til. Jo lenger tilbake i historien vi går, dess «lettere» er det å se det karakteristiske ved en epokes kunstneriske uttrykk. Det har alltid vært etterslektens privilegium å kunne fastslå kunstneriske sammenhenger i et historisk perspektiv – da er jo både begynnelsen og slutten på historien tilgjengelig. Samtids-kunstshistorien, derimot, kjenner vi bare starten på; den utvikler seg parallelt med oss. Kunstnere som lever samtidig med oss, endrer seg hele livet – som oss – og gjør sine overraskende og uforutsette erfaringer med livet – som oss. Kunst som ikke uten

videre lar seg klassifisere i forhold til normalkriteriene for en epoke kan derfor paradoksalt nok oppfattes som truende, fordi slike kriterier er statiske og ikke tillater den nødvendige endringsprosessen som er vilkåret for liv.

Lyrikeren Rolf Jacobsen har med sitt vakre og stillferdige språk inspirert en rekke komponister.

Jon Mostad, født i 1942 i Fredrikstad, har fanget opp den dype religiøse estetikken i lyrikerens stemme og gitt mangestemmig liv til diktene *I butikkenes skoger* (1976) og *Pusteøvelse* (1990). Mostads tonespråk er rikt, fritt og egenrådig, og den organiske idiomatikken i verkene avslører en komponist med fremragende kjennskap til koret som instrument. Det å hente frem instrumentale kvaliteter i vokalmusikken er et varemerke for Mostads kormusikk-produksjon, like mye som han gjerne fremelsker vokale uttrykk i sine instrumentale verker.

Bjørn H Kruse (*1946 i London), Oslo-basert maler, komponist og professor ved Norges Musikkhøgskole, har en lang og omfattende karriere innen tallrike musikalske sjangere å se tilbake på. Med ben i klassisk musikk så vel som jazz, og som vokal og instrumental utøver innen begge stilarter har han ervervet en enorm faglig kunnskap og intuisjon til beste for sitt skapende virke. Grunnlaget for verket *O, from what power* er en av Shakespeares uforlignelige sonetter. Verket tar for seg de språklige kvalitetene hos dikteren og fokuserer på linjespillet i den karakteristiske sonette-formen.

Gjennom et på samme tid utfordrende og vakker toneflor bygger komponisten bro over århundrer og aktualiserer Shakespeares forfatterskap som evig nyskapende.

Hymni et sequentiae – hymner og sekvenser – er en fellesbetegnelse for en del av den katolske kirkes liturgiske sangledd. Hymnene kan i oppbygning og rytmisk forløp gjerne sammenlignes med salmer i moderne forstand, altså religiøse sangtekster med metrisk oppbygning og enderim. Sekvensene, derimot, var opprinnelig lange melismatiske prosaledd som fulgte etter Halleluja-verset før evangelie-lesningen. Det finnes store mengder hymner og sekvenser – ikke minst miljøene rundt erkebispesetet i Nidaros hadde et stort og rikt – nå dessverre langt på vei tapt – materiale.

Komponisten **Kjell Habbestad** (*1955 på Bømlo) har gjort det til en hoveddel i sin skapende virksomhet å arbeide med de vakre og klangrike latinske middelalder-tekstene, og hans tilnærming til stoffet er frapperende: Latin som sangspråk besitter unike kvaliteter, noe Habbestad demonstrerer i stor bredde. Vekselsang-teknikkene fra middelalderen har funnet anvendelse i Habbestads musikk, og ord- og enderimene er med på å gi musikken fremdrift og liv.

Knut Nystedt (*1915) er selve nestoren blant det 20. århundres norske komponister, og spesielt som korkomponist nyter han internasjonalt ry på linje med kolleger som Zoltán Kodály og John Tavener. Hans verkliste er overveldende, og strek-

ker seg over alle tenkelige instrumental- og vokal-konstellasjoner og -kombinasjoner. Ved siden av norsk og engelsk benytter også Nystedt gjerne gamle latinske tekster som basis for sine liturgiske komposisjoner. Den vakre og storslåtte pinsehymneteksten *Beata nobis gaudia* fra 900-tallet er et godt eksempel i så måte. Som vanlig hos Nystedt er musikken hans egen, mens teksten er den originale i uavkortet lengde. En moderne og egenvillig mangestemmighet går altså uten problemer sammen med en tekst som etter alt å dømme ble fremført enstemmig for over 1000 år siden.

Henrik Ibsen nyter verdensberømmelse for sin dramatik. Hans poesi, derimot, har aldri fått samme internasjonale oppmerksomhet. Dette beror på flere forhold: Samtiden fant diktene hans vanskelige å sette melodier til – de var ofte ikke helt «riktige» i metrisk forstand, og de betjente seg gjerne av et billedspråk som kunne skremme gjennom sin skarphet. At Ibsen selv vurderte sin poetiske åre høyt ser vi blant annet av det faktum at han valgte å skrive et drama som Peer Gynt på vers.

Da jeg fikk forespørsel fra Christiania Mannskor om å skrive et bestillingsverk for koret, var det en stor glede å kunne gi seg i kast med noen av Ibsens tidligste dikt: i *Nattens sanger* møter vi en ung mann preget av revolusjonene i Europa på 1840-tallet. Hans sinn er i opprør og hans penn spiss – men poesien bølger igjennom tekstene som lava.

En av Norges mest produktive skapende musikere er organisten, oboisten og komponisten

Kjell Mørk Karlsen (*1947). En stor del av hans verkliste utgjøres av musikk med en klar tilknytning til kirkelige tekster og handlinger – så også korverket *Qui degis in praesidio altissimi* – Den som sitter i Den Høyestes ly – Bibelens Salme 91. Karlsen benytter en regnbue av klangfarger for å underbygge denne poetiske og overdådige teksten, full av vakre naturskildringer. Klangbredden er til å ta og føle på – her er musikk bygget av levende stener.

Carl-Andreas Næss (*1969) har skapt en nasjonal bauta med verket *Veldig reiser landet seg*, med tekst av Egil Elseth. Her møter vi en mannskorkklang basert på det beste av norsk kortradisjon: Fulltonende, modal og jublende. Dette verket er et slående bevis på hvor nyskapende musikk kan være, selv innenfor et avgrenset stilistisk klangfelt.

Næss har siden 1998 vært kantor i Sarpsborg, og gjorde seg sammen med Grethe Skottene til rikskjendis i 2014 ved å vinne den nasjonale sangkonkurransen for grunnlovsjubileet. Sangen har gjenlydt i hele landet i jubileumsåret, og har vært med på å befeste den unge komponistens posisjon.

Henrik Ødegaard (*1955), også han en profilert norsk komponist med en betydelig andel kirke-musikalske verker på sin opusliste, har æren av å avslutte albumet SOMETHING NEW med kor-komposisjonene *Og her er guten og Fri*.

Ødegaard, som foruten å være komponist også er en kapasitet på feltet gregoriansk sang, overrasker her med et like sikkert grep om verdslige tekster fra Arne Garborgs poetiske mesterverk *Haugtussa*.

Siden Edvard Grieg plukket ut åtte av diktene fra denne fascinerende og skinnende diktverdenen om klarsyn, gryende kjærlighet, svik og forsoning til sin berømte syklus av samme navn for sang og klaver, har en rekke komponister latt seg inspirere av Garborgs geni. Ødegaard velger en ny og annen innfallsvinkel enn Grieg – og lykkes til fulle.

For kunsten er alltid i bevegelse; den er jo en del av selve livet.

WOLFGANG PLAGGE

SOMETHING NEW CHRISTIANIA MANNSKOR

The saying “there is nothing new under the sun” is one of the most commonplace and tenacious expressions found in our language. In the world of reality, the opposite seems the case: no two days — nor even two breaths — are alike; no matter what we humans think and feel about equality and evenness, everything in us, with us, and around us is in constant flux.

This is one of the greatest challenges facing a creative person — a composer, in this case: nothing one hopes to put down on paper reaches the ears of the listeners as it was originally conceived; it begins changing from the moment the first creative idea emerges until it reaches the page.

Art is often classified in relationship to the spirit of the times in which it arose. The further back in time we go, the “easier” it is to see what distinguishes the artistic expression of an age. It has always been the privilege of posterity to be able to determine artistic contexts in an historical perspective —having, after all, access to both the beginning and the end of the story. When it comes to the history of contemporary art, on the other hand, we only know the beginning; it develops in parallel with ourselves. Artists who live at the same time we do, change over the course of their entire lives,

just as we do, and their lives are filled with unforeseen circumstances, as are ours. Art that cannot be classified according to normal criteria for an epoch can, paradoxically enough, be perceived as something threatening because such criteria are static and exclude the necessary process of change that is a condition of life.

The poet Rolf Jacobsen has inspired a number of composers with the beauty and restraint of his language. **Jon Mostad**, born in Fredrikstad in 1942, has captured the deep religious aesthetic of the poet’s voice and has given the poems *I bu-tikkenes skoger* (1976) and *Pustevælselse* (1990) a polyphonic setting. Mostad uses a rich tonal language, free and resolute, and the organic idiomatic quality of the pieces reveals a composer who fully understands the choir as instrument. Drawing out instrumental qualities in vocal music is a hallmark of Mostad’s choral music production, in like measure as he often elicits vocal expression in his instrumental works.

Bjørn H. Kruse (*1946 in London), Oslo-based painter, composer, and professor at the Norwegian Academy of Music, can look back on a long and wide-ranging career within numerous musical genres. The ability to draw on jazz as well as classical music, and on his own experience as singer and instrumentalist in both musical styles, has provided him with the intuition and wealth of specialized knowledge so beneficial to his work as a creative artist. The basis of the piece *O, from what power* is one of Shakespeare’s incompara-

ble sonnets. The composer focuses on the poet's use of linear interplay in the characteristic sonnet form. By means of a both challenging and beautiful profusion of tones he bridges the centuries and portrays the infinite creative power inherent in Shakespeare's body of work.

Hymni et sequentiae — hymns and sequences — is the term used for the part of the Catholic liturgy that is sung. In structure and rhythm the liturgical hymns often can be compared to modern hymns; they are, in other words, religious song texts with metric structure and end rhyme. Sequences, on the other hand, were originally long melismatic chants following the Alleluia before the reading of the Gospel. Many such hymns and sequences exist — unfortunately little remains of a large and splendid collection once found in the Nidaros Archdiocese.

Composer **Kjell Habbestad** (* 1955, Bømlo) has made the lovely and tonally opulent medieval Latin texts the core of his compositional work, and he has a striking approach. With his use of medieval antiphony, he demonstrates that Latin possesses unique qualities as a language of song, and word and end rhymes give the music life and forward thrust.

Knut Nystedt (*1915) is the grand old man among Norwegian composers of the twentieth century, and especially as choral composer he enjoys an international reputation on the same level as colleagues Zoltán Kodály and John Tavener. His list

of works is staggering and encompasses all imaginable instrumental and vocal constellations and combinations. Besides Norwegian and English, Nystedt often uses old Latin texts as the basis for his liturgical compositions. A good example is the lovely and magnificent Whitsuntide hymn *Beata nobis gaudia* from the tenth century. As usual, the music is Nystedt's own, but the text is the original and unabridged. Hence, we see that modern, unconventional polyphony works well with a text that to all appearances was sung in unison in unison more than a thousand years ago.

Henrik Ibsen is known the world over for his dramas. His poetry, on the other hand, has never received the same international attention. There are several reasons for this: His poems were considered difficult to set to music — they frequently did not have the “right” metre, and often the harshness of his images could be startling. That Ibsen himself had a high regard for his poetic gift is confirmed by his decision to write a drama such as *Peer Gynt* in verse.

When Christiania Mannskor asked me to write a commissioned work for chorus, I was delighted to be able to work with some of Ibsen's earliest poems: In *Nattens sanger* we meet the young poet who has been affected by the European revolutions of the 1840s. His mind is agitated and his pen sharp — but poetry flows through the texts like lava.

One of Norway's most productive creative musicians is organist, oboist, and composer

Kjell Mørk Karlsen (*1947). A large portion of his works consists of music clearly associated with religious texts and plots, as does the choral work *Qui degis in praesidio altissimi* — *He that dwelleth in the secret place of the most High*, from Psalm 91. Karlsen uses a rainbow of timbres as the musical foundation of this poetically sumptuous text, filled with beautiful descriptions of nature. The timbral breadth is tangible — here is music built of living stones.

Carl-Andreas Næss (*1969) has created a kind of national monument with his work *Veldig reiser landet seg*, based on the text of Egil Elseth. Here we hear a male chorus sound based on the best of the Norwegian choral tradition: full-sounding, modal, and jubilant. This work is convincing proof of how innovative music can be, even within a rather stylistically limited timbral sphere.

Næss, who has been organist and choirmaster in Sarpsborg since 1998, became known country-wide together with Grethe Skottene by winning the national song competition for the Norwegian bicentennial celebration. The song has been heard throughout Norway and has helped to strengthen the young composer's reputation.

Henrik Ødegaard (*1955), he, too, a distinguished Norwegian composer with an opus list consisting of many works of sacred music, has been honoured with the selection of his choral compositions *Og her er guten* and *Fri* to conclude this album. Ødegaard, who besides being a composer is an expert

in the field of Gregorian chant, surprises us here with his confident handling of secular texts from Arne Garborg's poetic masterpiece *Haugtussa*.

Ever since Edvard Grieg selected eight of the poems from this fascinating and scintillating poetic world of clairvoyance, budding love, faithlessness, and reconciliation for his famous song cycle of the same name for voice and piano, a number of composers have discovered inspiration in Garborg's genius. Ødegaard chooses a new perspective different from Grieg's — and fully succeeds.

For art is always in motion; it is, after all, a part of life itself.

WOLFGANG PLAGGE

DIRIGENT | CONDUCTOR

Marius Skjølaas er utdannet kirkemusiker med hovedfag i kordireksjon fra Norges musikkhøgskole. Han studerte med Grete Pedersen, Svein Rustad, Jesper Grove Jørgensen (København), Harald Herresthal og Kåre Nordstoga. Han har også deltatt på mesterklasser og kortere studier med Eric Ericson, Stefan Parkman og David Hill. Skjølaas arbeider som kantor i Trefoldighetskirken i Oslo og er kunstnerisk leder for kammerkolet Oslo Chorale Selskap.

Conductor Marius Skjølaas studied church music with a major in choral conducting at the Norwegian Academy of Music. He studied with Grete Pedersen, Svein Rustad, Jesper Grove Jørgensen (Copenhagen), Harald Herresthal, and Kåre Nordstoga. He has also participated in masterclasses and shorter courses of study with Eric Ericson, Stefan Parkman, and David Hill. Skjølaas serves as organist and choirmaster of the Church of the Holy Trinity in Oslo and is artistic director of the chamber choir Oslo Chorale Selskap.

CHRISTIANIA MANNSKOR

Christiania Mannskor ble startet i 2009 og består av både profesjonelle og semi-profesjonelle sangere under ledelse av dirigent Marius Skjølaas. Koret arbeider målbevisst for å fornye mannskorsangen i Norge. Christiania Mannskor er i nær kontakt med flere av landets ledende komponister, og ønsker å gjøre både gammelt og nytt mannskorrepertoar bedre tilgjengelig for flere, både lokalt og nasjonalt.

Christiania Mannskor debuterte på festivalen Happy Nordic Music Days i regi av foreningen Ny musikk og Norsk komponistforening i 2009. Etter dette har koret i tillegg til å holde konserter på hjemmebane i Oslo, blant annet turnert Øst- og Vest-Norge, vært engasjert av regjeringen til å synge på fredsprismiddag, sunget på Stortingets og regjeringens julelunsjer og urfremført verket «Nattens sanger» av Wolfgang Plagge (bestilt av Christiania Mannskor) ved Nationaltheaterets Ibsen-festival i 2012.

Christiania Mannskor was founded in 2009 and comprises both professional and semi-professional singers under the leadership of conductor Marius Skjølaas. The choir has as its aim the revival of the tradition of male choirs in Norway. Christiania Mannskor maintains a close association with the country's leading composers and seeks to make the male choir repertoire, both old and new, more easily accessible, both locally and throughout the country.

Christiania Mannskor debuted in 2009 at the Happy Nordic Music Days Festival under the auspices of the association "Ny musikk" and the Norwegian Society of Composers. Since then, the choir has held concerts in Oslo, toured Eastern and Western Norway, been invited by the Norwegian Government to sing at the Nobel Peace Prize dinner, sung at the Christmas lunches arranged by the parliament and the government, and premiered the work "Nattens sanger" by Wolfgang Plagge (commissioned by Christiania Mannskor) at the National Theatre's Ibsen Festival in 2012.

I BUTIKKENES SKOGER

Ko-ko sier gjøken i kassaapparatet
lystelig er våren i butikkenes skoger
duftende av lær bær såpefarver og kretong
mens fuglekvidder kjøres på lydbånd fra 9 til 16 og
svin og pelsdyr felles uten stans med dempede skudd.
Speil deg i vår lille
sjø av silke. Smil til alt.
For det er ikke andre paradiser til enn denne
eventyrstrand bak glass mot alle gater
og ingen andre skoger du kan vandre i fra jul
til juli på mosebund så glad, et kort sekund
på denne jord (Ko-ko)
som er en stjerne og (Ko-ko)
nu er det vår.

TEKST: ROLF JACOBSEN, 1907-94,
GJENGITT MED TILLATELSE

IN THE FOREST OF STORES

Cuckoo! says the cuckoo in the cash register.
*Spring is lusty in the forest of stores
fragrant with leather heather-honey soaps and cretonne
while chirping birds on tape are played from 9 to 4
and hogs and furred creatures are killed non-stop
with muffled shots.
Check your reflection in our little
lake of silk. Smile at all the things.
For there is no paradise aside from this
neverland shore behind glass along every street
and no other forest you can roam in from Yuletide
to July on mossy ground this merry, for a brief second
on the earth (Cuckoo!)
which is a star and (Cuckoo!)
now it's spring.*

TRANSLATION: ROGER GREENWALD,
REPRINTED BY PERMISSION

////////////////////////////////////

PUSTEØVELSE

Hvis du kommer langt nok ut
får du se solen bare som en gnist
i et sluknende bål
hvis du kommer langt nok ut.

Hvis du kommer langt nok ut
får du se hele Melkeveiens hjul
rulle bort på veier av natt
hvis du kommer langt nok ut.

Hvis du kommer langt nok ut
får du se Universet selv,
alle lysår-millardenes summer av tid,
bare som et lysglimt, like ensomt, like fjernt
som juninattens stjerne
hvis du kommer langt nok ut.

Og ennu, min venn, hvis du kommer langt nok ut
er du bare ved begynnelsen
- til deg selv.

TEKST: ROLF JACOBSEN, 1907-94,
GJENGITT MED TILLATELSE

BREATHING EXERCISE

*If you go out far enough
you'll see the sun as just a spark
in a dying fire
if you go out far enough.*

*If you go out far enough
you'll see the whole wheel of the Milky Way
turning on the roads of the night
if you go out far enough.*

*If you go out far enough
you'll see the Universe itself,
billions of light-years, all of time
as just a glimmer, as lonely and distant
as a star on a June night.*

*And yet, my friend, if you go out far enough
you'll just be at the beginning
- of yourself.*

TRANSLATION: ROBERT HEDIN
REPRINTED BY PERMISSION OF ROBERT HEDIN
FROM THE ROADS HAVE COME TO AN END NOW:
SELECTED AND LAST POEMS OF ROLF JACOBSEN
(COPPER CANYON PRESS, 2001)

////////////////////////////////////

O, FROM WHAT POWER (SONNET 150)

O, from what power hast thou this powerful might
with insufficiency my heart to sway?
To make me give the lie to my true sight,
and swear that brightness doth not grace the day?
Whence hast thou this becoming of things ill,
that in the very refuse of thy deeds
there is such strength and warrantise of skill
that, in my mind, thy worst all best exceeds?
Who taught thee how to make me love thee more
the more I hear and see just cause of hate?
O, though I love what others do abhor,
with others thou shouldst not abhor my state;
If thy unworthiness rais'd love in me,
more worthy I to be beloved of thee.

TEKST: WILLIAM SHAKESPEARE, 1564-1616

*Fra hvilken kraft fikk du den store makt?
Du styrer hjertet mitt, tross dine lyter.
Jeg i mitt sanne syn en løgn har lagt
og nekter for at lyset dagen pryder.
Hva gjør du så det stygge blir så pent
at selv din sjofle gjerning vil befeste
en kraft og mesterskap i ditt talent
så jeg må se det verste slå det beste?
Hvem drillet deg så jeg må elske mer,
tross flere grunner til å hate deg?
Å, elsker jeg det hver med avsky ser,
må du som andre ikke avsky meg.
Får du, uverdig, kjærligheten min,
så blir jeg desto mere verdig din.*

GJENDIKTNING: NILS R RINGDAL,
GJENGITT MED TILLATELSE

AETERNE REX ALTISSIME

Æterne rex altissime
redemptor et fidelium
quo mors soluta deperit
datur triumphus gratiæ.

TEKST: AMBROSIUS, 339-397

*O Lord most high, eternal King,
by Thee redeemed Thy praise we sing;
The bonds of death are burst by Thee,
and grace has won the victory.*

TRANSLATION: JOHN M. NEALE, 1818-66

Vår Gud frå æva, høge drott,
som fridom ned til folki bar;
på sigerveg til himmelslott
me fylgjer dine fotefar.

GJENDIKTNING: RAGNHILD FOSS, 1883-1952

PANGE LINGUA

Pange, lingua, gloriosi
corporis mysterium,
sanguinisque pretiosi
quem in mundi pretium
fructus ventris generosi
Rex effudit gentium.

Nobis datus, nobis natus
ex intacta Virgine,
et in mundo conversatus,
sparso verbi semine,
sui moras incolatus
miro clausit ordine.

Verbum caro, panem verum
verbo carnem efficit:
fitque sanguis Christi merum,
et si sensus deficit,
ad firmandum cor sincerum
sola fides sufficit.

TEKST. THOMAS AQUINAS, 1225-74

*Sing, my tongue, the Savior's glory,
of His flesh the mystery sing;
of the Blood, all price exceeding,
shed by our immortal King,
destined, for the world's redemption,
from a noble womb to spring.*

*Of a pure and spotless Virgin
born for us on earth below,
He, as Man, with man conversing,
stayed, the seeds of truth to sow;
then He closed in solemn order
wondrously His life of woe.*

*Word-made-Flesh, the bread of nature
by His word to Flesh He turns;
wine into His Blood He changes;
what though sense no change discerns?
Only be the heart in earnest,
faith her lesson quickly learns.*

TRANSLATION: EDWARD CASWALL, 1814-78

Pris mi sjel, det brød som lyser
løyndomsfullt på alterbord,
denne gåta at me hyser
Herrens lekam enn på jord,
at me skodar offerblodet,
hjarfteflaumen, rik og stor!

Han for oss steig ned til verdi,
fødd og boren av ei møy,
strådde livsens såd på ferdi,
ordet sitt på heimsens øy,
gav oss so det sanne brødet
kvelden fyrr han måtte døy.

I det sanne brød gav Ordet
som vart kjøt, sin lekam god:
og den vin han skjenkte, gjorde
han med ordet til sitt blod;
men den reine sjel åleine
skynar dette fagnadbod.

GJENDIKTNING: RAGNHILD FOSS, 1883-1952

IESU NOSTRA REDEMPTIO

Jesu, nostra redemptio,
amor et desiderium,
Deus creator omnium,
homo in fine temporum.

TEKST: UKJENT, 700- ELLER 800-TALLET

*O Christ, our hope, our heart's desire,
redemption's only spring!
Creator of the world art Thou,
its Savior and its King.*

TRANSLATION: JOHN CHANDLER, 1806-76

Å Krist, vår frelsar og vår von,
vår kjærleik og vår store trong!
Du verdsens skapar, gudeson
og mann, i ævetid vår song.

GJENDIKTNING: KJELL HABBESTAD, 1955-
GJENGITT MED TILLATELSE

////////////////////

LAETA DIES

Laeta dies magni ducis,
dona ferens novae lucis,
hodie recolitur.

Charis datur piaie menti,
corde sonet in ardent
quidquid foris promitur.

Hunc per callem Orientis
admiremur asscendentis
patriarchae speciem.

Amplum semen magnae prolis
illum fecit instar solis,
Abrahae persimilem.

Corvum cernis ministrantem,
hinc Eliam latitantem
specu nosce parvulo.

Elisaeus dignoscatur,
cum securis revocatur
de torrentis alveo.

Illum Ioseph candor morum,
illum Iacob futurorum.
Mens effecit conscia.

Ipse memor suae gentis,
nos perducatur in manentis.
Semper Christi gaudia.

TEKST: UKJENT

*Joyful day of our leader,
that brings the gift of a new light,
we commemorate you today.*

*Grace is given the loving soul,
may our ardent heart be united
to the songs of our lips.*

*By the radiant way going up to the east,
let us admire our Father rising to heaven,
equal to the patriarchs.*

*His innumerable posterity,
figure of the sun,
made him like to Abraham.*

*See the crow serving him
and recognize hence Elias
hiding in a little cave.*

*Recognize Eliseus,
when he bids return the axe
from beneath the current.*

*It is Joseph through his life without stain;
it is Jacob
bringing future things to mind.*

*May he be mindful of his people,
and may he lead us till we behold with him
the eternal joys of Christ.*

TRANSLATION: SAINT ANDREW DAILY MISSAL, BRUGGE

Fagna dag, vår store Frelsar
og vårt ljøs, me høgt deg helsar,
hyller deg på denne dag.

Nåden eig den trugne sjela.
Hjartevarmen lat oss dela
gjennom songen or vår munn!

Opp mot aust i strålevrimmel
steig vår Frelsar i sin himmel,
patriarkar óg i rad.

Ned til ætta utan ende
sin kjære Son oss sende,
som Han sende Abraham.

Sjå, kor ramnen kom med føda
til Elias i hans møda,
i ei hole einsam, løynd.

Eliseus, store hende:
øksa kalla han attende
or det stride fossefall.

Sjå på Josefs reine livnad;
so er Jakobs rike givnad:
vørda ættas ve og vel.

Må Han minnast oss med gaman,
heilt til me får skoda saman
Kristi ævelege frygd.

GJENDIKTNING: KJELL HABBESTAD, 1955-
GJENGITT MED TILLATELSE

////////////////////////////////////

SACRIS SOLEMNIIS

Sacris solemniis iuncta sint gaudia,
et ex praeordiis sonent praeconia;
recedant vetera, nova sint omnia,
corda, voces, et opera.

Panis angelicus fit panis hominum;
dat panis caelicus figuris terminum;
O res mirabilis: manducat Dominum
servus pauper et humilis.

Te, trina Deitas unaque, poscimus:
sic nos tu visita, sicut te colimus;
per tuas semitas duc nos quo tendimus,
ad lucem quam inhabitas.

TEKST: THOMAS AQUINAS, 1225-74

*At this our solemn feast let holy joys abound,
and from the inmost breast let songs
of praise resound;
let ancient rites depart, and all be new around,
in every act, and voice, and heart.*

*Thus Angels' Bread is made the Bread of man today:
the Living Bread from heaven with figures dost away;
O wondrous gift indeed! the poor and lowly may
upon their Lord and Master feed.*

*Thee, therefore, we implore, O Godhead, One in Three,
so may Thou visit us as we now worship Thee;
and lead us on Thy way, that we at last may see
the light wherein Thou dwellest aye.*

TRANSLATION: JOHN DAVID CHAMBERS, 1805-93

Eitt me i Kristus er, sæl er vår høgtidsstund,
syngje med frygd hans lov djupast or hjartegrunn!
Gløymt er det gamle liv, nytt vert der Gud gjeng inn
hjarta og ord og alt vårt sinn.

I dette englebrød skodar me han på jord,
ikkje i bilet' meir eller profetens ord.
Under på under skjer: Herren som føda fær
kvar liten tenar fjerr og nær.

Store Treinings Gud, takk at du er so god,
takkt for ditt kjærleiksbrød, takkt for ditt frelsingsblod!
Lat dei som vildrar enn veglaust i myrke natt
finna dei gamle stigar att!

GJENDIKTNING: RAGNHILD FOSS, 1883-1952

////////////////////

GLORIA, LAUS ET HONOR

Gloria, laus et honor tibi sit,
Rex Christe Redemptor:
Cui puerile decus
prompsit Hosanna pium.

R. Gloria, laus, etc.

Israel es tu Rex,
Davidis et inclita proles:
Nomine qui in Domini,
Rex benedicte, venis.

R. Gloria, laus, etc.

Coetus in excelsis
te laudat caelicus omnis:
Et mortalis homo
et cuncta creata simul.

R. Gloria, laus, etc.

Hi placuere tibi,
placeat devotio nostra:
Rex bone, Rex clemens,
cui bona cuncta placent

TEKST: THEODULF AV ORLEANS, CA 760-821

*All glory, praise, and honor
to Thee, Redeemer, King,
to whom the lips of children
made sweet Hosannas ring.*

*Thou art the King of Israel,
Thou David's royal Son,
who in the Lord's Name comest,
the King and blessed One.*

R. All glory, etc.

*The company of Angels
are praising Thee on high,
and mortal men and all things
created make reply.*

R. All glory, etc.

*Thou didst accept their praises,
accept the prayers we bring,
Who in all good delightest,
Thou good and gracious King.*

R. All glory, etc.

TRANSLATION: JOHN M. NEALE, 1818-66

Lov, pris og æra vere deg,
Kristus, vår Konge og Frelsar,
du som vart hylla av born
med eit fromt Hosanna.

Israels konge er du
og Davids namnkunnige ættling,
du som kjem i Herrens namn,
velsigna Konge.

R. Lov, pris og æra, etc

Alle himmelens hærskarar
prisar ditt namn i det høge,
og på jorda mennesket
saman med alt du har skapt.

R. Lov, pris og æra, etc

Dei tok du nådig imot;
ta óg imot vår pris!
Gode Konge og milde herskar,
deg gler alt som er godt.

R. Lov, pris og æra, etc

GJENDIKTNING: «LOV HERREN»,
GJENGITT MED TILLATELSE AV ST. OLAV FORLAG

////////////////////////////////

VENI CREATOR SPIRITUS

Veni, creator spiritus,
mentes tuorum visita,
imple superna gratia
quæ tu creasti pectora.
Amen.

TEKST: RABANUS MAURUS, CA 776-856

*Come, Holy Spirit, Creator blest,
and in our souls take up Thy rest;
come with Thy grace and heavenly aid
to fill the hearts which Thou hast made.
Amen.*

TRANSLATON: MICHAEL MARTIN,
REPRINTED BY PERMISSION

Kom, Ande, med di skaparmakt,
og reis det synd hev øydelagt,
og fred og frygd i nåde giv
kvart hjarta du hev vakt til liv!
Amen.

GJENDIKTNING: MATIAS SKARD, 1846-1927

////////////////////////////////

BEATA NOBIS

Beata nobis gaudia
anni reduxit orbita,
cum spiritus paracletus
effulsit in discipulos.

Ignis vibrante lumine
lingua figuram protulit,
verbis ut essent profui
et caritate fervidi.

Linguis loquuntur omnium,
turbæ pavent gentilium,
musto madere deputant,
quos spiritus repleverat.

Patrata sunt hæc mystice
paschæ peracto tempore,
sacro dierum numero,
quo lege fit remissio.

Te nunc, Deus piissime,
vultu precamur cernuo;
illapsa nobis coelitus
largire dona spiritus.

Dudum sacrata pectora
tua replesti gratia,
dimitte nunc peccamina
et da quietia tempora.

Sit laus Patri cum Filio,
Sancto simul paraclito
nobisque mittat Filius
charisma Sancti spiritus.
Amen.

TEKST: HILARIUS AV POITIERS, CA 315-367

*Again the slowly circling year
brings round the blessed hour,
when on the Saints the Paraclete
came down in grace and pow'r.*

*In fashion of a fiery tongue
on each and all He came,
their lips with eloquence He strung
and filled their hearts with flame.*

*Straighway with divers tongues they speak
instinct with grace divine,
while wond'ring crowds the cause mistake
and deem them drunk with wine.*

*These things were mystically wrought
the Paschal time complete,
when Israel's law remission brought
of every legal debt.*

*O God of grace, to Thee we pray,
to Thee adoring bend;
into our hearts, this sacred day,
thy Spirit's fullness send.*

*Thou Who in ages past didst pour
thy graces from above,
thy grace in us, where lost, restore,
establish peace and love.*

*All glory to the Father be
and to the Son Who rose;
Glory, O Holy Ghost, to Thee,
while age on ages flows.
Amen.*

TRANSLATION: EDWARD CASWALL, 1814-78

No ser me atter ljøs og sæl
den fagre kvitsunn skine,
som då Guds Ande til kvar sjæl
lét strøyma gåvon' sine.

Som Herrens eld på kvar og ein
i raude tungor stråla,
so skal vår tunge varm og rein
Guds store kjærleik måla.

Og heidne folk av trui brann
då underet dei skoda,
men sume sa: i ruset kann
seg ikkje folki råda.

No renn den ljøse nådetid,
me stundar ikkje lenger;
no syndi kverv for bløming blid
og lovi ikkje stengjer.

Me bøygde for Guds andlet bed
um Andens gåvor milde,
til oss han lét deim strøyma ned
og oss han kveikja vilde.

Du dine vener gav den gong,
vår Gud, so rikleg nåde,
reins oss, tak burt vår syndetrong
og lat din fred få råde!

Deg, Far, og han som er deg lik,
din Son, me no vil lova,
og Anden som frå Himmerik
bar ned di kjærleiksgåva.
Amen.

GJENDIKTNING: RAGNHILD FOSS, 1883-1952

MAANESKINSFART PAA HAVET

Fuldmaanen skinner; – henover den vide
Slumrende Havflade breder sig mildt magisk
Fortoning de glindsende, blide
Maanelysstrømme, mens Alting er stilt;
Mens Nathimlens Stjerne i Dybet sig bader
Og Lysningen funkler fra Bølge til Bølge;
– Let glider min Snekke paa Voven, – den følge
De deilige, maanebeskinnede Rader. –

Hist inde hvor Birkenes Grene sig strække
Fortroligen ludende ud over Sø, –
Der hvilte jeg nys under løvrige Dække,
Der er det saa tyst, – o, der kunde jeg dø, –
Der kunde jeg slumre bag Gravhøien rolig,
Der kunde Bølgen i Stormnatten kvæde
Der kunde Havdybets Aander jo græde,
Fylde med længselfuld Klage min Bolig. –
– Dog nei, – det er trykkende lummert ved Stranden!

Ud maa jeg paa Bølgerne langt ifra Land.
Der vifter Havvinden kjøligt om Panden
Der vil jeg slukke den Længselens Brand,
Som nager mit Hjerte, – o, der er det stille,
Der strækker sig Havsletten slumrende, øde,
Der følger mig Ingen, undtagen de Døde,
Hvis Øine saa sælsomt i Voverne spille. –

Troer du maaskee det er Stjerner som blinke
I Dybet hist nede med taareslørt Glands?
Ha, seer du, de komme, de svinde, de vinke
Og hvirvle sig vildt i den mystiske Dands? –
Der vilde jeg sikkerlig føle mig hjemme, –
Der kunde jeg slukke hver knugende Smærte,
Der stille hver Kval, som mit Indre fortærte! –
Ja, der er det herligt; – der kunde jeg glemme! –

TEKST: HENRIK IBSEN, 1828-1906

MOONLIGHT VOYAGE ON THE SEA

*The full moon is shining; - across the wide-wending
Seascape that slumbers there tenderly spill
Soft beams in a flood of so magic a blending
That glistens benignly while everything's still.
While stars of the night-heavens bathe in the ocean
And sparklets of brightness bespangle the surges,-
- My barque gently glides on the swell - whence emerges
The fair, moonlit wake-line that traces its motion.-
Inshore, where the birch-boughs, extended and stately,
Leaned bending familiarly over the sea, -
There, 'neath the lush awning I tarried but lately,
- There all is so hushed, - o, the death-bed for me, -
It's there I could sleep in the grave-mound full soundly,
There in the night-storm the surge could chant madly,
There the deep's spirits could mourn o so sadly,
Fill with sad dirges the dwelling around me.*

*- But no, - by the shore all is sultry, oppressive! -
Far out on the waves I must fare from the land.
There wafts the sea-breeze, brow-cooling, caressive,
There I shall quench the sad yearning's fierce brand
That gnaws at my bosom - o there all is quiet,
The sea's empty wastes there so sleepily wallow, -
I voyage alone, the dead only can follow,
Whose eyes in the billows so eerily riot. - -*

*Can it be stars there that gleam, do you reckon,
Down yonder with tear-veiled effulgence perchance?
Ha, see how they come and they go, how they beckon
And whirl themselves wild in that mystical dance? -
It's there I could well feel at home, in that setting, -
It's there every torturing pain I could vanquish,
There still every pang that consumed me with anguish!-
Yes, there lies my bliss; - there's my hope of forgetting!-*

TRANSLATION: JOHN NORTHAM, 1922-2004

////////////////////////////////////

MAANESKINSSTEMNING

Maanen skinner bleg og mat
I den tause Vinternat, –
Kunde den kun blidt og længe
Hjertets Nat igjennemtrænge!

Kunde den med Sølverskjær
Lyse blidt og mildt som her,
Skjænke stille Fred i Sindet,
Lægge Glemsel over Mindet!

Maane! Tak! for denne Ro,
Som har nu i Sjælen hjemme!
Tak! for Øieblikkets Lindring!

O, men skulde Freden boe
Varigt der, – da maa jeg glemme
Hjertets kjæreste Erindring! –

TEKST: HENRIK IBSEN, 1828-1906

MOONLIGHT MOOD

Wanly shines the moon's faint light
In the silent winter night, -
Would it could as long and sweetly
Penetrate heart's night so meetly!

Would its silver gleam might peer
Softly, gently down as here,
Pacify the mind that's fretful,
Render Memory forgetful!

Moon, I thank thee for this peace
That has made my soul its dwelling!
For the balm's so-brief perfection!
Oh, but should this calm not cease
To reside, - 'twould mean my quelling
Heart's most treasured recollection! -

TRANSLATION: JOHN NORTHAM, 1922-2004

////////////////////////////////////

I NATTEN

Slumrer bag Nattens Dække
Naturen i Glæmselsdrøm,
Da ruster Sjælen sin Snekke
Til Fart paa Erindringens Strøm; -
Den bæres veemodigt - tyst
Langsmed den blomstrende Kyst
Did hvor den sukkende Vove
Dølges af skyggende Skove.

See, da stiger en Trøster
Venligt i Snekken ombord, -
Da bæver fra kjendte Røster
En smeltende Molaccord;
Med lindrende Harmoni
Den vifter min Sjæl forbi, -
Saa hilse fortroeligt de fage
Syner med drømmende Klage!

Rør dog ei Mindets blanke
Vove med Livets Pust, -
Sikkert en Nuets Tanke
Vilde min Verden knuust!
Erindringens Natfiol
Vil lukkes af Dagens Sol, -
Ak, den udfoldes saa gjerne
Under den vinkende Stjerne!

Saa glid da, min Sjæl! paa lette
Strømme mod Mindets Bred, -
Der kan du stille flette
Blommer i Nattens Fred! -
Hvor herligt, i Drømmen igjen
At favne hvert Minde som Ven;
- Ja herligt, sin Længsel at følge
Henover Erindringens Bølge! -

TEKST: HENRIK IBSEN, 1828-1906

IN THE NIGHT

Nature in night doth nestle
Enwrapped in oblivion's dream,
The soul then prepares its vessel
To voyage on Memory's stream; -
Is borne in a silence sad
Past shores that are flower-clad
Yonder where sighing billows
Lurk under shadowing willows.

See, a consoler is climbing,
Kindly of mien, aboard,
Familiar voices start chiming
A melting minor chord;
Its soothing harmony
Wafts o'er the soul of me, -
So greet as old friends the fair-seeming
Visions so wistfully dreaming!

Stir not the phosphorescent
Waves of recall with Life's gust, -
Truly one thought of the present
Shatters my world to dust!
Remembrance's violet that shows
In twilight, by day will close, -
Ah, but unfolds again, sprightly,
Under the stars twinkling brightly.

So gently, my soul, go gliding
Onward for Memory's shore, -
There, in night's calm abiding,
Free to wreath blooms of yore! -
What bliss in the dream to extend
Each memory a welcome as friend;
- Yes bliss, led by yearning's devotion
To venture Remembrance's ocean! -

TRANSLATION: JOHN NORTHAM, 1922-2004

////////////////////////////////////

QUI DEGIS IN PRÆSIDIO ALTISSIMI

Qui degis in præsidio Altissimi,
qui sub umbra Omnipotentis commoraris,
dic Domino Refugium meum et arx mea,
Deus meus, in quo confido
nam ipse liberabit te de laqueo venantium
a peste pernicioosa.
Pennis suis proteget te,
et sub alas ejus confugies:
Scutum clipeus est fidelitas ejus.
Non timebis a terrore nocturno
a sagitta volante in die,
a peste quæ vagatur in tenebris
a pernicie quæ vastat meridiem.

Quia Angelis suis mandavit de te
ut custodiant te in omnibus viis tuis.
In manibus suis porttabunt te,
ne offendas ad lapidem pedem tuum.

Invocabit me et exaudiam eum
cum ipso ero in tribulatione.
Longitudine dierum satiabo eum,
et ostendam ei salutem meam.

TEKST: SALME 91

He that dwelleth in the secret place of the most High
shall abide in the shadow of the Almighty.
I will say of the Lord, he is my refuge and my fortress
my God; in him will I trust.
Surely he shall deliver thee from the snare of the fowler
and from the noisome pestilence.
He shall cover thee with his feathers,
and under his wings shalt thou trust:

His truth shall be thy shield and buckler.
Thou shalt not be afraid for the terror by night;
nor for the arrow that flieth by day;
nor for the pestilence that walketh in darkness;
nor for the destruction that wasteth at noonday.

For he shall give his angels charge over thee,
to keep thee in all thy ways.
They shall bear thee up in their hands,
lest thou dash thy foot against a stone.

He shall call upon me, and I will answer him:
I will deliver him, and honour him.
With long life will I satisfy him,
and shew him my salvation.

TRANSLATION: KING JAMES' VERSION

Den som sitter i skjul hos Den høyeste
og finner nattely i skyggen av Den veldige,
han sier til Herren: «Min tilflukt og min borg,
min Gud som jeg setter min lit til!»
Han berger deg fra fuglefangerens snare,
fra pest som legger øde.
Under hans vinger kan du søke ly,
han dekker deg med sine fjær.

Hans trofasthet er skjold og vern.
Du skal ikke frykte for redsler i natten,
for piler som flyr om dagen,
for pest som farer fram i mørket,
for plage som herjer ved middagstid.

For han skal gi englene sine befaling
om å bevare deg på alle dine veier.
De skal bære deg på hendene
så du ikke støter foten mot noen stein.

Når han kaller på meg, svarer jeg,
jeg frir ham ut og gir ham ære.
Jeg metter ham med et langt liv
og lar ham se min frelse.

OVERSETTELSE: BIBEL 2011 © BIBELSELSKAPET,
GJENGITT MED TILLATELSE

VELDIG REISER LANDET SEG

Veldig reiser landet seg
en knyttet neve ut mot havet
med nakne strender, tause vidder,
den milevide ensomhet.
Vi undres: Hva har Mester villet
med så underlig en strek!
Dette kunstverk bærer bud:
Verket er signert av Gud.

Dette er vårt eget hjem,
vår egen lille plett på jorden.
Naturens kretsgang gjennom året,
den bistre vinters kalde grep.
Solens kyss en maidagsmorgen,
sommernattens svale hånd.
Dette pulsslslag det er vårt,
dette landet strengt og hårdt.

Her på steinet grunn
i tross de bygde landet, økte arven.
Et frø ble varsomt lagt i jorden,
en lengsel skalv, en ordløs bønn.
La hender møtes over tiden.
Gleden ved å være til,
sammenhengende steile tross,
dette liv er liv for oss!

TEKST: EGIL ELSETH, 1927-2012,
GJENGITT MED TILLATELSE

*Mighty the land rises,
a clenched fist facing the sea
with bare shores, silent plateaux,
the mile-wide loneliness.
We wonder: what did the Master want
with such a strange stretch of land?
This work of art carries the message:
the work is blessed by God.*

*This is our own home,
our own little spot on the earth.
The cycle of nature through the year,
the fierce winter's cold grip.
The sun's kiss on a May morning,
the summer night's cool hand.
This beating pulse is ours,
this land severe and hard.*

*Here on the stony ground
they nonetheless built the country, increased the
inheritance.
A seed was carefully laid in the earth,
a longing trembled, a wordless prayer.
Let hands meet across time.
The joy of existing,
the community's unbending faith,
this life is the life for us!*

TRANSLATION: BERYL FOSTER

OG HER ER GUTEN

Og her er Guten, å hei og hå!
gjennom Berg og Fjell,
gjennom Os og Eld;
å vil du meg ha, så kan du meg få;
eg fær når eg berre peikar.
Å, kom med Truten, å hå og hei!
slik drusteleg Dreng
kan du få i Seng;
det finst kje slik Kar om til Rom du reid;
å ser du kor lett han leikar.

– Veslemøy sit som trylt og glor,
og tungt av Barm ho andar.
No gjeng det både ned og nord;
for Troll og Folk seg blandar.
Og Ljosi dovnar. Mørkret meir
og meir seg saman ringar.
Tussar tumlar seg fleir og fleir.
– Så stryk det opp med Springar:

TEKST: ARNE GARBORG, 1851-1924

*And here is the lad, oh hey and ho!
through the mountain and peak,
through mist and fire;
oh, if you want me, you can have me;
I'll get [a girl] if I just point.
Oh, bring your mouth, oh ho and hey!
such a splendid chap
you could have in your bed;
there isn't another such to be found even if you
rode to Rome;
oh, see how gracefully he plays.*

*– Veslemøy sits as if bewitched, staring,
and heavy of heart she breathes.
Now there is both earth and the underworld;
for trolls and people are mixing.
And the light dims. The dark
encircles more and more.
More and more sprite-women whirl around.
– Then a spring-dance strikes up.*

TRANSLATION: BERYL FOSTER

////////////////////////////////////

FRI

Um Natti still ved Sengjekraa
Veslemøy ser eit Kvende staa
i lange, myrke Klæde.
Hjaa henne ser ho Syster si
fager og ljøs og aalvorsblid
med Smil av heilag Glede.
Ho kved so lint eit Kvæde;

«Statt upp, statt upp, du Syster kjær!
No er du løyst til betre Ferd.
Høyr Helgeklokka klingar!
Fraa alle Troll du laus deg vann.
Og i di Sorg deg sjølv du fann.
No upp mot høgre Ringar
din styrkte Hug seg tvingar.

Kom, fylg oss paa din nye Veg,
som upp or Myrkheim fører deg
til Ljos og klaare Dagar!
Den Stig er bratt, den Veg er lang.
Men ingin angrar denne Gang.
Um trøytt du stundom klagar,
til sist seg allting lagar.

Her ser du Vidsoms Volve staa.
Ho vil deg gjeva djupt aa sjaa
og store Røynslur herde.
Ho ber deg gjennom Helheims Gov;
der skal du skimte Livsens Lov
og gjennom Rædsle lære
det Verk, som vert di Ære.»

TEKST: ARNE GARBORG, 1851-1924

*At night silently by her bed
Veslemøy sees a woman standing
in long, dark clothes.
With her she sees her sister
beautiful and fair and solemnly pale
with a smile of holy joy.
She is singing such a gentle song:*

*«Get up, get up, dear sister!
Now you have been released for a better journey.
Listen, the Sunday bells are ringing!
You have won free from all the trolls.
And in your sorrow you will find yourself.
Now up to higher realms
your refreshed heart has forced its way.*

*Come, follow us on your new path,
which will lead you up from the dark world
to the light and clear days!
The path is steep, the road is long.
But no-one regrets this way.
If you sometimes complain of tiredness,
in the end everything will turn out well.*

*Here you see the prophetess of wisdom.
She will make you look deeply
and overcome great experiences.
She will carry you through the mists of Helheim*;
there you will glimpse the law of life
and through fear learn
the work, that will become your honour.»*

**The realm of the dead*

TRANSLATION: BERYL FOSTER

SOLISTER

PUSTEØVELSE: DAGFINN ANDERSEN I LUDVIK KJÆRNES

O, FROM WHAT POWER: LUDVIK KJÆRNES

VELDIG REISER LANDET SEG: JON HARTHUG

QUI DEGIS: INGVAR ÖRN PRASTARSON

LAETA DIES: LUDVIK KJÆRNES I JON HARTHUG,

DAGFINN ANDERSEN I DANIEL ØSKAR DANIELSSON

GLORIA LAUS: LUDVIK KJÆRNES I THOMAS GUTTORMSEN,

DAGFINN ANDERSEN I HAAKON HILLE HUSTAD

T1

INGVAR ÖRN PRASTARSON

LUDVIK KJÆRNES

OLAV LEDEN NYTRØEN

THOMAS GRØNBECHE

T2

GEIR ARNE SERVAN

DANIEL ZACHARIAS VON GERTTEN

MARIUS BERG

JON HARTHUG

B1

DAGFINN ANDERSEN

CHRISTIAN LYDER MARSTRANDER

THOMAS MØLLER

THOMAS GUTTORMSEN

B2

ANDREAS S GOTLIEBSEN

DANIEL ØSKAR DANIELSSON

LARS ISDAHL

HAAKON HILLE HUSTAD

OLE ALBREKT NEDRELID

DIRIGENT

MARIUS SKJØLAAS

CREDITS

RECORDED IN RIS CHURCH, OSLO,

21-22 AND 28-29 SEPTEMBER 2013

PRODUCER: VEGARD LANDAAS

BALANCE ENGINEER: THOMAS WOLDEN

EDITING: VEGARD LANDAAS

MASTERING: THOMAS WOLDEN

BOOKLET NOTES: WOLFGANG PLAGGE

ENGLISH TRANSLATION: JIM SKURDALL

COVER DESIGN: ANETTE LORANG / BLUNDERBUSS

ARTIST PHOTO CHRISTIANIA MANNSKOR: ØYSTEIN SANNE

ARTIST PHOTO MARIUS SKJØLAAS: STIG MARLON WESTON

COVER ILLUSTRATION: JAN OVE IVERSEN / OVERPARI

THIS RECORD HAS BEEN MADE POSSIBLE WITH SUPPORT FROM:
FUND FOR PERFORMING ARTISTS, ARTS COUNCIL NORWAY
AND THE BERGESEN FOUNDATION

LAWO
CLASSICS

LWC1076 | TT: 54:00
© 2014 LAWO
© 2014 LAWO CLASSICS